

Kindergeneeskunde, 1918, bldz. 589 e.v. kan collega VAN DEN BERG eenige gegevens vinden, die het waarschijnlijk maken, dat in het bijzonder de gevallen met verwickelingen voor anderen gevaarlijk zijn en dat deze verwickelingen gemiddeld in de derde week zich vertoonen, zoodat verwijderen van het kenmerk vóór afloop van de vierde week zeker is af te raden.

Amsterdam, 4 Januari 1920.

D. HERDERSCHËE.

EPILEPSIE EN METEEREOLOGISCHE INVLOEDEN.

In de als steeds belangwekkende mededeelingen omtrent „Klimaatverhoudingen” van collega P. VAREKAMP in het *Tijdschrift*nummer van 20 December l.l. (bldz. 2098) zijn enkele bijzonderheden ingeslopen, die een onjuisten indruk zouden kunnen vestigen. In deze materie moet in het algemeen groote omzichtigheid bij het trekken van slot-sommen worden in acht genomen. Hoewel ik ARRHENIUS' opstel (in een weinig verbreid tijdschrift, in het Zweedsch) zelf niet kan raadplegen, meen ik toch te mogen zeggen, dat geen epileptoloog pavor nocturnus, slaapwandelen en epileptische aanvallen voor oorzakelijk — of ook maar symptomatologisch — verwant, en als graden van een zelfden aard van proces zal houden. Zeker ten onrechte schijnt collega VAREKAMP in GALLUS een medestander te zien, wiens onderzoekingen het ARRHENIUS-verband van maan-fasen en epileptische aanvallen steun geven. Immers GALLUS zegt uitdrukkelijk (*Epilepsia*, 1911, III, bldz. 54): „dasz der Einflusz der Mondphasen sich belanglos erweist” en dat (bldz. 71) „betrekkelijk geringe physiologische processen veel grooteren invloed blijken uit te oefenen dan de groote krachten der natuur”.

Amsterdam, December 1919.

L. J. J. MUSKENS.

ARTS-AMBTENAAR?

Op bladz. 2065 van den vorigen jaargang geeft collega PINKHOF eenig commentaar op een door hem meegedeelde aanhaling uit de *Lancet*; een kind was beschermd tegen een onwilligen vader, door toepassing van de „Children Act”. PINKHOF zegt nu, dat een dergelijke steun door de meesten onzer niet wordt begeerd en: „de niet-ambtenaar zal zeker ook nooit erom vragen”. Met hem geloof ik ook niet, dat onze raadgevingen meer vertrouwenwekkend zullen zijn, als de wet ons helpen kan kracht bij te zetten aan dien raad; echter lijkt het mij in het belang der kinderen vaak noodig, dat wij iets meer moeten kunnen doen dan „raad” geven. Als het waar is, dat *niet-ambtenaar-artsen* nooit zullen vragen om dergelijken steun door de wet, dan is hier reeds weer een aanwijzing te zien om de artsen ten spoedigste tot *ambtenaren* te maken. Dit zou dan althans het opkomend geslacht ten goede komen.

Amsterdam, December 1919.

C. J. BRENKMAN.

HULP VOOR DE KINDEREN VAN WEENSCHÉ ARTSEN.

Toen prof. WENCKEBACH in de wetenschappelijke artsenvereniging het plan der Nederlandsche artsen bekend maakte (welk bericht met gejuich werd begroet), is met algemeene stemmen besloten, dat de „Wirtschaftliche Organisation der Aerzte Wiens” de leiding te Weenen in handen zou nemen. Deze besloot ongeveer 200 kinderen tegelijk op kosten dier organisatie naar ons land te vervoeren. Daar door den minister besloten is, geen andere transporten toe te laten, dan die der (3) centrale comités (trouwens 200 is te weinig voor één transport), moest ik mij met een dezer in verbinding stellen. Natuurlijk koos ik het dichtst bij zijnde, dus dat van 's-Hertogenbosch, waarmee ik gemakkelijk besprekingen houden kan. De directeur van het R. K. Huisvestings-Comité nam dadelijk op zich, die kinderen met het eerstvolgende transport mee te doen nemen, terwijl hij tevens al toezegde, ook bij volgende gaarne mede te werken. Te Zevenaar zal ik de kinderen van de begeleiders (artsen en artsenvrouwen) overnemen en onze kleine gasten zullen, naar ik hoop, veilig en wel denzelfden dag

op hun bestemming komen. Daar zij echter zoo wat over het geheele land geplaatst moeten worden en de kinderen nooit het slachtoffer mogen worden van een fout in de organisatie, nam ik natuurlijk met beide handen het aanbod van den directeur aan, om ook deze regelingen te treffen met de hulp der plaatselijke comités. Zoo vroeg mogelijk krijgt ieder nu bericht, wanneer de logé komt, maar men begripe wel, dat er eerst tijding uit Weenen komen moet en het dus altijd mogelijk is, dat er meer of minder kinderen meegaan, dan is aangekondigd. Bovendien blijven telegrammen nog al eens lang onderweg (dit en het feit, dat een brief ongeveer acht dagen er over doet, zal ieder duidelijk maken, dat de kinderen er niet eerder konden zijn, omdat toch eerst briefwisseling er voor noodig was!). De lijsten met de namen der pleegouders zijn per bode naar Weenen. Zonder tegenspoed kunnen de kinderen ongeveer 7 Januari hier zijn. Indien noodig, zal aan eenige collegae hulp worden gevraagd op sommige stations! Vóór hun vertrek worden de kinderen nauwkeurig onderzocht; dit schreef collega FERE uit Weenen mij nog ongevraagd.

Gezien den allerongelukigsten kronenkoers meende ik veilig naar Weenen te mogen schrijven, dat de Nederlandsche artsen de reiskosten gaarne zouden dragen. Daarom vraag ik geldelijken steun, in de allereerste plaats van die collegae, die zelf geen kind konden nemen. Daardoor kunnen zij iets bijdragen tot het slagen van een plan, dat hier zoowel als in Weenen zooveel bijval vond. Men zende zijn postwissel of girobiljet onder het motto „Weensche artsenkinderen” aan de Geldersche Credietvereeniging te Oss, die gaarne de kassiersrol wil vervullen. Ik kon natuurlijk onmogelijk dit werk zelf opknappen. Ter zijner tijd zal ik aan de afdeeling 's Hertogenbosch en Omstreken onzer Maatschappij verantwoording doen. Een eventueel batig saldo zal op een of andere wijze de Weensche artsen of hun kinderen ten goede komen. Zou er te weinig binnenkomen (mij lijkt het al heel onwaarschijnlijk, er zijn nu eenmaal pessimisten), dan zouden de pleegouders een deel der reiskosten moeten betalen.

Ten slotte wordt een ieder, die een pleegkind krijgt, dringend verzocht onmiddellijk de goede aankomst (per briefkaart), met vermelding van naam en voornaam, aan mij op te geven.

Oss, 30 December 1919.

CORN. A. VERBEEK.

Naschrift. Bovenstaand stukje werd geschreven in de hoop, dat het nog tijdig onder het oog der lezers komen zou. Een paar dagen later kwam een telegram van collega STRITZKO uit Weenen mededeelen, dat niet (zooals eerst besloten was) den 7den maar pas den 18den Januari de artsenkinderen zullen vertrekken. De regeling blijft verder als boven geschreven.

OPROEP AAN DE DORPSGENEESHEEREN.

In verband mee de komende *Ziektewet* hebben de ondergeteekenden de eer u uit te noodigen tot het bijwonen eener samenkomst van dorps-artsen, teneinde te bespreken welke eischen wij aan een goede regeling moeten stellen, opdat een ernstige bedreiging onzer bestaansvoorwaarden worden voorkomen.

Deze samenkomst zal plaats hebben op Zondag, 18 Januari a. s., te Dordrecht, hotel PONSEN, (tegenover het station), des namiddags ongeveer 2 uur.

C. VAN BEMMEL, arts Bleskensgraaf.
A. PRINS DE BAAT, arts Sliedrecht.
D. ZIJP, arts Sliedrecht.
H. BOER, arts Sliedrecht.
Dr. A. DE HAAN, arts Alblasterdam.
Dr. A. J. BOSSERS, arts 's Gravendeel.

A. JANSEN, arts Noordeloos.
H. C. J. MULLER, arts Gasselternijveen.
H. LARIJ, arts Ruinerwold.
A. HIJMANS, arts Nederhorst den Berg.
H. KOCH, arts Rucphen.